

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۸۹۷ ضمیمه

جمعه ۱۴ آذر ۱۳۹۹، ۴ دسامبر ۲۰۲۰

ضرورت و جایگاه حزب

گفتگوی کانال جدید با حمید تقوایی
بمناسبت بیست و نهمین سالگرد تشکیل
حزب کمونیست کارگری ایران

خلیل کیوان: ابتدا اجازه بدهید به ریشه های تاریخی حزب بپردازیم. گرچه ۲۹ سال قبل حزب تشکیل شد اما سابقه فعالیت سیاسی بسیاری از اعضای حزب و رهبری آن به سالهای دورتری بر میگردد. آیا تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران در ادامه فعالیت های قبلی رهبری و اعضای شکل گرفته است؟

حمید تقوایی: در یک سطح پایه ای میتوانیم بگوئیم بله در ادامه فعالیت های حزب تشکیل شد که در واقع از انقلاب ۵۷ شروع شد و بسیاری از کادرهای حزب و اعضای رهبری حزب بر متن آن انقلاب نظرات و جهت

گیری و سیاستی را مطرح کردند و سازمانهایی را ایجاد کردند که بالاخره به تشکیل حزب کمونیست کارگری منجر شد. به این معنی حزب از انقلاب ۵۷ پایه گذاری میشود. اما این مسیری خطی نبود بلکه باید گفت که در روندی که از انقلاب ۵۷ شروع شد، حزب کمونیست کارگری یک کیفیت تازه، پاسخ درخوری به یک شرایط تازه، و جهشی به جلو بود.

در مقطع تشکیل حزب شرایط سیاسی ای در سطح جهانی و بالطبع در ایران بوجود آمد که تشکیل حزب کمونیست کارگری را در تمایز از از فعالیت های گذشته و

بعنوان یک پیشرفت کیفی در ادامه آنها ایجاب میکرد و در واقع تشکیل حزب کمونیست کارگری پاسخی بود به این ضرورت. اگر بخواهم بطور فشرده و در یک جمله توضیح بدهم باید بگویم که حزب کمونیست کارگری ریشه اش در انقلاب ۵۷ بود ولی تشکیل آن از ضرورتهائی نشأت میگرفت که دیگر ربط مستقیمی به انقلاب ۵۷ نداشت بلکه زائیده شرایط تازه جهانی و سیر تحولات جنبش کمونیستی در ایران و در سطح دنیا بود.

خلیل کیوان: به ضرورت تشکیل حزب در شریط تازه در آن مقطع اشاره کردید. کدام شرایط و کدام ضرورتها تشکیل حزب را در دستور گذاشته بود؟

حمید تقوایی: حزب کمونیست کارگری در سال ۱۹۹۱ میلادی و یا ۱۳۷۰ هجری تشکیل شد. این تاریخ مقارن است با فروپاشی شوروی و اردوگاه کمونیسمی که با شوروی تداعی میشد. در آن دوره، و کلا از انقلاب اکتبر تا مقطع تشکیل حزب کمونیست کارگری، میتوان گفت بستر اصلی کمونیسم در سراسر دنیا کمونیسم نوع شوروی و احزاب و نیروهای

متعلق به کمپ شوروی بودند. در آن دوره دنیا کمونیسم را با شوروی و کمپ شوروی میشناخت. البته شاخه های دیگری مثل مائوئیسم و غیره هم شکل گرفته بود ولی کل جهان اساسا به دو بلوک غرب و شرق که محورش شوروی بود تقسیم شده بود و شوروی را کمونیسم و یا "سوسیالیسم موجود" مینامیدند. این نوع کمونیسم با فروپاشی شوروی به پایان راه رسید. جریان مارکسیسم انقلابی، که بسیاری از پایه گذاران حزب کمونیست کارگری متعلق به این جریان بودند، و حزب کمونیست ایران را در سال ۱۳۶۲ تشکیل داده بودند، از همان ابتدا منتقد کمونیسم نوع روسی (و همچنین مائوئیسم) بودند و بویژه منصور حکمت در نوشته های زیادی از جمله در بولتن های موسوم به "مارکسیسم و مساله شوروی" که در اواسط دهه هشتاد میلادی منتشر شد بطور همه جانبه و عمیقی تجربه شوروی و کمونیسم نوع روسی را نقد کرده بود. ما همیشه شوروی را نوعی سرمایه داری دولتی میدانستیم که به کمونیسم و سوسیالیسم و اهداف رهائی بخش کمونیستی ربطی

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-Communist Party Of Iran

گرامی باد بیست و نهمین سالگرد تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران

۱۰ آذر ۹۹، ۳۰ نوامبر ۲۰۲۰

ندارد.

این نظر و مواضع را ما از مدتها قبل از فروپاشی شوروی مطرح کرده بودیم و روشن بود که نقد ما به "کمونیسم" نوع روسی چیست. ولی دنیا در هر حال شوروی را بعنوان کمونیسم میشناخت. و زمانی که شوروی فروپاشید بسیاری از احزاب و نیروهائی که خودشان را کمونیست مینامیدند اسم و رسمشان را عوض کردند، پرچمشان را پائین کشیدند، و طرفدار دموکراسی شدند. فکر کنم همه بخاطر داریم، یا کسانی که تحولات آن دوره را مطالعه کرده اند میدانند، که در آن دوره چه تحولاتی اتفاق افتاد و چطور کمونیسم بعنوان یک امر شکست خورده در جهان معرفی شد. بخصوص کمپ غرب و سرمایه داری بازار آزاد بعنوان پیروز جنگ سرد پایان هر نوع کمونیسم و سوسیالیسم و آرمان آزادیخواهی و برابری طلبی را اعلام کرد.

در چنین شرایطی لازم بود پرچمی بلند بشود و اعلام کند که آنچه شکست خورده است اصلا به کمونیسم و به نقد عمیق مارکسی از نظام سرمایه داری و به اهداف ادامه در صفحه ۲

سرنگون باد جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

ضرورت و جایگاه حزب ...

انسانی و آزادی بخش سوسیالیستی ربطی نداشته است. این پرچم لازم بود و کمونیسم کارگری در واقع این پرچم بود که بلند شد. اعلام کرد که کمونیسم امر و جنبش متفاوتی از کمونیسم

نوع روسی و چینی است. و کمونیسم کارگری کمونیسم واقعی طبقه کارگر است که برای رهائی و برابری و آزادی خودش و کل جامعه مبارزه میکند. این پلاتفرم و پیام اصلی بود که حزب کمونیست کارگری با تشکیلش به دنیا اعلام کرد. بدون کمونیسم کارگری و بدون آنکه هیچ خط روشن و شفاف و رادیکال و رهائی بخشی در تمایز از کمونیسم شکست خورده قدهلم کند، همه چیز در قالب دموکراسی بازار آزاد و غیره محدود میماند. کما اینکه برای خیلی از نیروهای کمونیسم نوع روسی و چینی همین اتفاق افتاد.

این ضرورت دیگر خصلت ایرانی و حتی منطقه ای نداشت بلکه یک امر جهانی بود. شرایط ویژه ایران باعث شد حزب کمونیست کارگری در ایران تشکیل بشود ولی پیام و پلاتفرم و خصلت و

کمونیست و جنبش کمونیستی آنطور که مارکس معرفی میکند ربطی ندارند بلکه سیاستها و اهداف و جنبشهای طبقاتی دیگری را تحت نام کمونیسم نمایندگی میکنند و انقلاباتی را هم سازمان دادند و مثل نمونه انقلاب چین به پیروزی هم رسیدند. جنبشها و انقلاباتی با هدف صنعتی کردن جامعه،

استقلال از نیروهای استعماری و از قدرتهای امپریالیستی، علیه نظامهای فئودالی و نیمه فئودالی و غیره.

واقعیت آنستکه چون در آن دوره و پس از انقلاب اکتبر کمونیسم در جهان و در میان توده مردم محبوب شده بود نیروها و جنبشهای طبقاتی که اهداف دیگری داشتند هم خودشان را کمونیست مینامیدند. به همین خاطر لازم بود که روشن باشد کمونیسم مورد نظر ما کمونیسم طبقه کارگر و برای رسیدن به سوسیالیسم است و نه جنبشهای طبقات غیرکارگر برای امر و اهداف دیگری.

از نظر ما کمونیسم روسی و چینی و تروتسکیستی و مشی چریکی و غیره که شاخه های اصلی کمونیسم قرن بیستمی را میساختند جنبشهای غیر کارگری را نمایندگی میکنند. صفت کارگری تمایز ما از این نوع کمونیسمها را اعلام میکند.

این در واقع نوعی رجوع به کمونیسم حقیقی و واقعی است که مانیفست کمونیست معرفی میکند. کمونیسم کارگری از کمونیسم مانیفست متفاوت نیست ولی کاملاً از کمونیسم نوع روسی و چینی و غیره متفاوت است.

خلیل کیوان: حزب کمونیست کارگری ایران طی این چند دهه فعالیتش کارهای بزرگ و درخشانی در

عرصه های مختلف انجام داده و این برای خیلی ها شناخته شده است. در عرصه نظری، از لحاظ سیاسی و حتی در عرصه های عملی و میدانی. در نجات جان اعدای ما، در متوقف کردن عملی سنگسار، در دفاع از حقوق زنان، در دفاع از حقوق پناهندگان و کودکان و زندانیان و بسیاری از عرصه های دیگر. علیرغم این بخاطر تجربه شوروی و چین، اسم کمونیسم از آن خوشنامی که صد سال پیش در جامعه و در میان توده مردم داشت دیگر برخوردار نیست. فکر نمیکنید نفس اسم کمونیسم یک مانعی برای حزب کمونیسم کارگری است و به این معنا شما را در سربالائی قرار نمیدهد؟ بهتر نبود اسم دیگری میداشتید و آیا در این صورت شانس بیشتری برای پیشروی و پیروزی بدست نمی آوردید؟

حمید تقوائی: مسلمانا سابقه منفی ای که کمونیسمهای نوع چینی و روسی و غیره ایجاد کرده اند مانعی بر سر راه ما است. و ما، همانطور که اشاره کردم، خودمان را کمونیسم کارگری نامیدیم که حتی در اسم هم تمایزمان با آن نوع کمونیسمها روشن باشد. ما تلاشمان این هست و در این جهت تا حدی موفق هم بوده ایم که که کمونیسم را آنطور که باید و شاید و آنطور که مانیفست معرفی میکند، یعنی یک جهت و سیاست و جنبش

عمیقاً انسانی و رهائی بخش برای کل انسانیت معرفی و نمایندگی کنیم. در کمونیسم ما رهائی انسان و انسانیت جایگاه بسیار برجسته ای دارد. ما کمونیسم صنعتی شدن و کمونیسم استقلال از استعمارگران و کمونیسم بازگشت به صنایع ملی، کمونیسم فرهنگ خودی و غیره و غیره نیستیم. بخش عمده کمونیسمهای قرن بیستمی چنین خصوصیات داشتند. ما کمونیسم رهائی انسان هستیم و انسانها با ارزشهای جهانشمول و خواستها و اهداف و آرمانهایی نمایندگی میشوند که مانیفست کمونیست اعلام کرده است.

کمونیسم ما کمونیسم انسانیت است. کمونیسم دفاع از آزادی و رهائی و برابری و کرامت انسانی در هر جا و در هر عرصه ای که تبعیضی هست، که ظلم و ستمی هست. حزب ما در عمل و نظر این نوع کمونیسم را نمایندگی میکند و خوشبختانه امروز کمونیسم کارگری را تا حد زیادی با این چهره میشناسند. آنان که با سیاست در ایران و سابقه حزب ما آشنا هستند این چهره را دیده اند. و متوجه تفاوت ما با کمونیسمهایی که نسبشان به شوروی و کلا شاخه های غیر کارگری کمونیسم میرسد شده اند. تلاش ما اینست که با پراتیک و مبارزه کمونیسم را ادامه در صفحه ۳

برای آشنایی، ارسال خبر، گزارش، همکاری و عضویت در حزب کمونیست کارگری میتوانید با آدرس های زیر تماس بگیرید:

سایت حزب: www.wpiran.org

واتس اپ: +۹۸ ۲۴۳۵۵۶۲۴۴۲

تلگرام: @wpi_hkki

پیامگیر تلگرام: @wpi_tamas

اینستاگرام: wpi91

فیسبوک: www.facebook.com/wpiran

ضرورت و جایگاه حزب ...

دوباره محبوب و با نفوذ بکنیم. به نظر من اگر جوهر انسانی و رهائیبخش و واقعی کمونیسم در عمل و در یک سطح وسیع اجتماعی نمایندگی بشود آنوقت اسم کمونیسم نه تنها مانعی نیست بلکه به نقطه قدرت ما تبدیل خواهد شد.

این را هم باید توجه داشت که در هر حال ما با هر اسمی خود را معرفی میکردیم برنامه یک دنیای بهتر و مضمون سیاستهای ما و خط ما تغییری نمیکرد و کماکان یک کمونیسم رادیکال و نقد ریشه ای در مقابل نظام موجود یعنی سرمایه داری را به نمایش می گذاشت. ما میخواهیم در اسم هم در واقع کمونیسم را از سابقه منفی ای که با این اسم ممکن است در اذهان بیاید کاملاً جدا کنیم. و نشان بدهیم که کمونیسم مانیفست، کمونیسم مارکسی و کمونیسم کارگری کمونیسمی است انسانی و پیشرو و رادیکال که میخواهد سلطه سرمایه داران مفتخور را که امروز با اصطلاح یک درصدیها از آنها یاد میشود از بین ببرد و نماینده رهائی اکثریت قریب به اتفاق جامعه یعنی نود و نه درصدیها از زیر یوغ حاکمیت سرمایه باشد. این تلاش ما بوده است و من

فکر میکنم تا اینجا هم تا حد زیادی در این جهت پیشرفت داشته ایم.

خلیل کیوان: ولی کار خیلی دشواری است. اگر هر حزب سیاسی دیگری در جامعه ایران حجم کمی از فعالیت حزب کمونیست کارگری را داشت و چهرهای خوشنامش را داشت و این حوزه های وسیع فعالیت را داشت با همین حجم فعالیت امروز جایگاه بر مراتب قدرتمندتری در جامعه پیدا میکرد. اینطور نیست؟

حمید تقوائی: ببینید مواعی که سر راه ما هست فقط از اسم ناشی نمیشود. فرض کنید اگر اسم دیگری هم میداشتیم بالاخره برنامه حزب ما، یک دنیای بهتر، یک برنامه کمونیستی است، در آن اعلام میشود که ما برای یک جامعه سوسیالیستی میجنگیم، ما میخواهیم سرمایه داری را ریشه کن کنیم، با استثمار و بردگی مزدی مخالفیم، معتقد به اداره شورائی جامعه هستیم و غیره و غیره. اگر مانعی هست به این دلیل است که طبقه سرمایه دار و فرهنگ حاکم بر جامعه که فرهنگ طبقه حاکم است، رسانه های حاکم، تبلیغات حاکم و همه

دستگاههای سرکوب، بر علیه این سیاستهای کمونیستی هستند. مخالفت آنها و خصومت آنها با مضمون این سیاستها است و نه با اسم آن. شما هر اسمی هم روی خودتان بگذارید بالاخره اهداف و پراتیک ضد سرمایه داری شما باعث میشود تا هزار و یک مانع بر سر راه شما قرار بدهند، اجازه ندهند مطرح بشوید، به جرم کمونیست بودن بگیرند و بکنند و اعدام کنند و غیره. شما خودتان را کمونیست معرفی کنید و یا نکنید بالاخره طبقه حاکمه طبقه حاکمه با اعمال فشار و محدودیتها و سرکوبگری های بسیار بیشتری در مقایسه با احزاب اپوزیسیون دیگر به سراغ شما می آید. چرا که شما میخواهید تیشه به ریشه نظام موجود بزنید.

درست است که تجربه و سابقه منفی شوروی و چین هم یک فاکتور هست ولی مساله اصلی این نیست. مساله اصلی مضمون سیاستهای کمونیستی است که چون علیه کل سیستم موجود است دولتها و طبقات حاکم با تمام قدرت خود علیه شما عمل میکنند. حتی در جوامع غربی هم شاهد این هستیم. از کمونیسم و سوسیالیسم تابو و دگمی ساخته اند که حتی اگر قانوناً فعالیت کمونیستی مجاز باشد عملاً محدودیتهای زیادی بر سر راه آن ایجاد میشود. مثلاً در کشور آمریکا امروز کمونیست بودن یک تابو و گناه کبیره است و کسی براحتی نمیتواند فعالیت کمونیستی داشته باشد.

در سرنگونی مبارک داشت. وقتی میتوان بطور فردی چنین تاثیری داشت چه دلیلی دارد که در شرایط امروز فعالین به حزب بپیوندند؟ حزب و حزیت امروز چه ضرورت و جایگاهی دارد؟

حمید تقوائی: بله به نظر من هم انقلاب تکنولوژیک در ارتباطات اجتماعی و رسانه ها خوشبختانه باعث شده که انحصار دولتها و طبقه حاکمه بر اطلاع رسانی و شکل دادن به افکار عمومی شکسته بشود و هر فرد براحتی بتواند نظراتش را در سطح گسترده ای در کشور خودش و در سطح جهانی منتشر کند، نیرو جمع کند، حتی سازمان بدهد و جنبش و کمپین براه بیاورد و در موارد زیادی موفق هم باشد. یک نمونه دیگر مورد جنبش ترمرد در مصر بود علیه حکومت اخوان المسلمین که پنج دانشجو با اتکا به مدیای اجتماعی این جنبش را براه انداختند و توانستند اخوان المسلمین را

بر این متن است که سابقه منفی کمونیسم نوع روسی و چینی مزید بر علت میشود و زمینه مساعدی برای اعمال فشارها و سم پاشی ها و تبلیغات ضد کمونیستی فراهم می آورد. در هر حال اصل مطلب بر سر ضدیت پایه ای و ریشه ای کمونیسم با سرمایه داری و خصومت کل سیستم موجود با کمونیسم است.

خلیل کیوان: اینترنت و مدیای اجتماعی جهان ما را بطور رادیکالی تغییر داده است. به این شکل که افراد زیادی وارد فعالیتهای سیاسی و اجتماعی میشوند بدون اینکه احتیاج به عضویت در حزبی داشته باشند. میتوانند نظراتشان را وسیعاً منتشر کنند، میتوانند حتی حرکات اعتراضی موثری سازمان بدهند. اجازه بدهید یک نمونه را ذکر کنم. وائل غنیم یا وائل گوگل جوان مصری که کارمند گوگل بود و در قطر کار میکرد نقش و تاثیر تعیین کننده در انقلاب مصر داشت. آکسیونهای بزرگی را سازمان میداد و نقش فعال و موثری

KANAL JADID
کانال جدید

فرکانس تلویزیون کانال جدید
ماهواره یاه ست
فرکانس : 11766
پولاریزاسیون : عمودی
سیمبل ریت : 27500
اف ای سی : 7/8

**WE STILL NEED MARX
TO CHANGE THE WORLD**

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-communist Party of Iran
www.wcpiiran.org

برای ما بازگو کنید؟ تاثیر فعالیتهای حزب بر تحولات و شرایط سیاسی امروز ایران را چطور می بینید؟

حمید تقوایی: یک خصوصیت و وجه تمایز کمونیسم کارگری و حزب ما با بقیه احزاب اینست که وسیعا در همه عرصه هائی که کوچکترین تبعیض و بیحقوقی ای وجود دارد حاضر است، رفع آن تبعیض و بیحقوقی را امر خودش میداند و پیگیرانه علیه آن فعالیت میکند. حزب از نظر سیاسی و نظری معتقد است که باید پرچمدار هر مبارزه ای علیه تبعیض و برای حل مساله مردمی باشد که از آن تبعیض مشخص رنج میبرند.

ما برای امحای سرمایه داری و یک جامعه سوسیالیستی مبارزه میکنیم ولی این به معنی آن نیست که ما فقط حزب کسانی هستیم که برای آرمان سوسیالیسم مبارزه میکنند. بهیچوجه اینطور نیست. حزب ما حزب همه کسانی است که برای خواستههای برحق هر بخش جامعه مبارزه میکنند. در عصر ما ریشه همه مسائل و نابرابری ها و بیحقوقی های توده مردم سلطه سرمایه داری است و از همین رو مبارزه علیه هر تبعیض و بیحقوقی و سرکوبگری و فقر و ادامه در صفحه ۵

اکتیویستهای بیشتری بمیدان بیابند و اعتراضات و مبارزات در عرصه های مختلف گسترده تر شود بهمان اندازه اهمیت سیاسی حزب برای متحد وهمجهت کردن فعالین این مبارزات و برای اینکه یک هدف استراتژیک به مبارزات بدهد و بخصوص آلترناتیوی در برابر قدرت حاکمه مطرح کند بیش از پیش برجسته میشود. این امر بویژه در شرایط امروز جامعه ایران بسیار حیاتی است.

به نظر من مشخصا حزب ما هم بعنوان متحد و هماهنگ کننده نیروها و فعالینی که برای تحقق مطالبات برحق هر بخش جامعه در عرصه های مختلف در ابعاد هزاران نفره بمیدان آمده اند و خواهند آمد، و هم بعنوان نیروئی که پرچمدار نقد عمیق و ریشه ای وضعیت موجود و رسیدن به یک جامعه انسانی آزاد و برابر و انسانی است، نقش بسیار حیاتی ای در شرایط امروز ایران بعهده دارد. بدون حزبی مثل حزب ما پیشروی ممکن است ولی پیروزی انقلابات در ایران و در هر جامعه دیگری امکان پذیر نیست.

خلیل کیوان: اجازه بدهید مشخصا به جایگاه حزب کمونیست کارگری ایران بپردازیم. شما چه کارنامه ای از فعالیتهای حزب را میتوانید

دیگر انقلابات موسوم به بهار عرب همین بود. چنین حزبی در انقلاب مصر وجود نداشت و بهمین خاطر سرنگون شدن مبارک به حکومتی که به خواستههای انقلابی مردم، به شعار نان آزادی کرامت انسانی، جامه عمل پیوشاند منجر نشد. فعالین در انقلاب مصر حتی مدعی تصرف قدرت نبودند. مثلا وائل غنیم که شما به نقش موثرش اشاره کردید، میگفت مبارک که پرود و طیفه من هم تمام میشود و من میخواهم به زندگی عادیم برگردم و همین کار را هم کرد. بنابراین گرچه میشود به کمک مدیای اجتماعی اعتراضات در عرصه های مختلف را به پیش برد و موفق هم بود و حتی دیکتاتورهای مثل مبارک و بن علی را سرنگون کرد، ولی اگر میخواهیم یک انقلاب پیروز داشته باشیم که تظاهرات و اعتراضات و اعتصابات را به هم وصل کند، به آنها استراتژی و هدف سیاسی معینی بدهد و برای آنکه جمعیتی که برای بزیر کشیدن یک حکومت بپا خاسته هدف و رهبری مشخصی داشته باشد، به حزبی نیاز داریم که بتوند این نقش مهم و حیاتی را ایفا کند. فعالین منفرد بدون چنین حزبی قادر به رهائی مردم انقلابی و تحقق خواستههای انسانی آنها نخواهند بود. باید گفت حزب برای خلع ید از طبقه حاکمه، تصرف قدرت سیاسی و به پیروزی رساندن هر انقلابی مطلقا ضروری است.

از این نقطه نظر حزب حتی جایگاه مهم تر و تعیین کننده تری از گذشته پیدا میکند. هر اندازه

ضرورت و جایگاه حزب ...

به حزب و سازمانی وابسته نبودید نمیتوانستید حرفتان را به گوش کسی برسانید. این احزاب و سازمانها بودند که نشریه و یا در مواردی رادیو داشتند و میتوانستند نظرتشان را منتشر کنند و بخصوص گفتمانهای اعتراضی و نظرات رادیکال کمونیستی را نمیشد جور دیگری منتشر کرد.

امروز میتوان گفت هر کس یک چاپخانه روی میزش و حتی در جیبش دارد، و میتواند با تلفن همراهش بمراتب گسترده تر و موثرتر نظراتی را اشاعه دهد که سی سال پیش انتشارات یک حزب میتوانست انجام دهد. به این معنی در امر نشر نظرات و حتی سازماندهی و پیشبرد مبارزات عرصه ای و مطالباتی در زمینه های مختلف افراد نقش هر چه پررنگ تر و تعیین کننده تری پیدا کرده اند. اما این امر به معنی کم اهمیت شدن احزاب نیست. به عقیده من امروز ضرورت حزب و مبارزه حزبی حتی بسیار بیشتر از گذشته شده است. حزبی که بتواند مجموعه این مبارزات عرصه ای را به هم پیوند بدهد، آنها را در خط و استراتژی واحدی هماهنگ کند و تبدیل کند به یک نیروی سیاسی برای بجالش کشیدن حکومت و و قدرت طبقه حاکمه و آلترناتیوی که باید بجای آن بنشیند. بدون حزب این سازماندهی و رهبری و جهت دهی استراتژیک ممکن نیست. دقیقا نقطه ضعف و پاشنه آشیل انقلاب مصر و

که بعد از سرنگونی مبارک بقرت رسیده بود بزیر بکشند. گرچه بعد از آن ارتشی ها بقدرت رسیدند ولی در هر حال تا آنجا که به کنار زدن اخوان المسلمین مربوط میشود این حرکت موفق بود. از این نمونه ها کم نیست. در خود ایران خیزشهای ۸۸ و ۹۶ و ۹۸ بدون مدیای اجتماعی نمیتوانست شکل بگیرد. همین امروز جنبشها و حرکتیهای اعتراضی که در ایران هست، اعتصابات و مبارزات کارگری، مبارزات معلمان و بازنشستگان و زنان و جوانان، جنبش علیه اعدام و غیره و غیره اساسا از طریق مدیای اجتماعی به خودش سازمان میدهد، صوفتش را هماهنگ میکند، و حتی در سطح جهانی حمایت جلب میکند. مانند اعتراض میلیونی جهانی علیه حکم اعدام جوانان معترض و اعدام نوید افکاری که در مدیای اجتماعی شکل گرفت. گرچه نوید را بالاخره جانیان حاکم اعدام کردند ولی این اعتراض توانست از اعدام پنج جوان معترض - که در مدیای اجتماعی با اسم رسم به جهانیان معرفی شدند و میلیونها نفر خواهان آزادی آنها شدند- جلوگیری کند.

این واقعیات نشان میدهد که افراد لزوما نباید عضو حزبی باشند تا بتوانند اکتیویست عرصه ای باشند و امر مبارزاتی معینی را به پیش ببرند. در قرن گذشته و تا قبل از انقلاب الکترونیکی شرایط اینطور نبود. شما اگر

اساس سوسیالیسم انسان است، سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است. منصور حکمت

ضرورت و جایگاه حزب ...

فلاکت و کلیه مصائب اجتماعی و اقتصادی و سیاسی هر بخش جامعه امر ما است و هر درجه تحقق خواستها برحق هر بخشی از مردم و حتی تخفیف مسائل و مصائبشان را گامی بجلو در جهت رهائی کل جامعه میدانیم. امر ما رهائی کل جامعه است و این مستلزم یک پراتیک و عملکرد و فعالیت سیاسی و تبلیغی میدانی در یک سطح وسیع است.

ما حزب طبقه کارگر هستیم، حزبی که استراتژی و چشم انداز رهائی بخش طبقه کارگر یعنی سوسیالیسم و کمونیسم را رهنمود مبارزاتش قرار داده است. اما حزب ما حزب همه این فعالینی است که مبارزه برحق را به پیش میبرند.

بعنوان مثال در جنبش کارگری فعالینی هستند که خود را سوسیالیست یا کمونیست میدانند ولی برای خواستهای برحق کارگران، مثلا علیه دستمزدهای عقب افتاده و برای افزایش دستمزدهای پنج مرتبه زیر

خط فقر و یا برای برخورداری از حق تشکل یا مطالبات دیگر کارگران مبارزه میکنند. حزب ما حزب همه این فعالین است مستقل از اینکه چه حد خود را کمونیست میدانند و یا نمیدانند. از همین رو امروز حزب ما یک نیروی فعال و تاثیر گذار در مبارزات و اعتصابات کارگری است.

به طریق اولی در تمام عرصه های دیگر هم متد و سیاست عملی ما همین است. این دیدگاه و متدولوژی دخالتگرانه و اکتیو باعث شده است تا حزب کارنامه پربراری داشته باشد: در مبارزه علیه اعدام با شعار اعدام قتل عمد دولتی است، علیه بردگی مزدی و دستمزدهای زیر خط فلاکت و فقر و بی تامينی اقتصادی که زندگی کارگران و توده مردم را در چنگال خود میفشارد، علیه اسلام سیاسی و تروریسم اسلامی در ایران و در منطقه و در دنیا، در دفاع از حقوق پناهندگان، در دفاع از حقوق افغانی های مهاجر، در دفاع از کودکان با پرچم کودکان مقدمند، در دفاع از

زنان علیه آپارتاید جنسیتی و علیه حجاب اجباری، در جنبش دادخواهی با اعلام اینکه جمهوری اسلامی نماینده مردم ایران نیست قاتل آنها است و باید سرانش محاکمه بشوند. با اعلام اینکه باید قاضی ها و مقامات حکومتی که احکام اعدام هزاران نفر را صادر کرده اند به محاکمه کشیده شوند؛ در دفاع از زندانیان سیاسی با خواست آزادی بی قید و شرط آنها، در دفاع از حقوق همجنسگرایان یا باصلاح رنگین کمانی ها، در مبارزه علیه تخریب محیط زیست و غیره و غیره.

در تمامی این عرصه ها حزب پلاتفرم و راهکار مشخص دارد و نه تنها تبلیغ و افشاگری و آگاهگری و خبررسانی میکند بلکه عملا درگیر است و یک نیروی میدانی فعال در همه این کارزارها است.

در این مبارزات حزب ما موفقیتها و دستاوردهای ارزشمندی داشته است. پیشرفتها و دستاوردهائی نظیر توقف عملی سنگسار در ایران که یک دستور کمپین جهانی برای نجات جان سکینه محمدی آشتیانی از

سنگسار بود و یا کمپین موفق ما علیه دادگاههای اسلامی یا دادگاههای شریعه در کانادا که قرار بود در ایالت انتاریو عملی شود و ما در مقالش ایستادیم و اجازه ندادیم این امر صورت بگیرد.

ما همچنین در دفاع از حقوق پناهندگان کارنامه درخشانی داریم. امروز فدراسیون پناهندگان ایرانی به سازمان معتبر و شناخته شده جهانی در دفاع از حقوق هزاران پناهنده تبدیل شده است. در مبارزه علیه اعدام که امروز خوشبختانه وسعت گرفته است ما جزو اولین احزابی بودیم که پرچم مبارزه علیه اعدام را با اعلام اینکه اعدام قتل عمد دولتی است برافراشتیم. و عملا در این جهت به پیش رفتیم. امروز این جنبش خوشبختانه بسیار وسیع شده است.

ان نمونه ها زیاد است و من در این فرصت کم نمیتوانم به همه بپردازم. این کارنامه جزئی از هویت ما است. کمونیسم کارگری کمونیسم پراتیک است و اساسش فعالیت و دخالتگری برای بهبود زندگی انسانها در همین امروز است. ما هم برای یک میلیمتر بهبود در شرایط

زندگی همه بخشهای جامعه مبارزه میکنیم و هم برای زیر و رو کردن ریشه ای این اوضاع. یعنی سرنگونی جمهوری اسلامی و نابودی کل سیستم سرمایه داری که جمهوری اسلامی پاسدار آنست.

این امر ما است و این دو وجه مبارزه ما کاملا در هم تنیده است. هر جا که تبعیضی هست هر جا که حق کشی و نابرابری ای هست هر جا که اجحافی هست هر جا که سرکوبگری هست هر جا فقر و فلاکتی به مردم تحمیل شده حزب ما هم آنجا برای مقابله با این مصائب حاضر است، سیاست و پلاتفرم و راهکار مشخص دارد، و فعالیت تبلیغی و میدانی دارد. این تصویری از کارنامه سه دهه فعلیت حزب ما است.

امروز کمونیسم کارگری به یمن فعالیتهای حزب فقط یک برنامه و مجموعه ای از مواضع و صرفا اعلام و تبلیغ اهداف انسانی نیست بلکه مبارزه هر روزه ای است برای تحقق این اهداف در دل جنبشهای اعتراضی متعددی که در جامعه ایران جاری است.

نقش و تاثیر این حزب را ادامه در صفحه ۶

این حزب شماست! به آن بپیوندید

در اهداف و برنامههای حزب کمونیست کارگری شریک اند. جامعه ایران به این اهداف انسانی و این حزب نیاز دارد، چه در مبارزه امروز، چه برای سرنگونی حکومت اسلامی و چه برای ساختن جامعه ای انسانی با حکومتی انسانی که مبتنی بر آزادی و برابری و خوشبختی انسانها است. شما را فرامیخوانیم که به گرد این حزب و اهداف آزادیخواهانه آن متشکل شوید. با حزب

اکثریت عظیم مردم آزادی، برابری، رفاه و عدالت میخواهند و از استثمار و بهره کشی یک اقلیت از اکثریت مردم متنفر اند. اینها سوسیالیست اند، بدون اینکه الزاما خودشان چنین فکر کنند. ما معتقدیم که در درون هر انسان منصفی یک کمونیست دوآتشفه نهد است. ما فکر میکنیم که کمونیسم در ایران شانس پیروز شده دارد زیرا بخش بزرگی از مردم

همکاری کنید و به آن بپیوندید. قدرت کارگران و ستمدیدگانی که در حزب سیاسی خود متشکل شده اند تنها قدرتی است که قادر به برانداختن ظلم و استبداد، ریشه کن کردن نابرابریها و تبعیضات و کلیه ناهنجاریهای جامعه است؛ قادر به براندازی حکومت منحوس مذهبی حاکم و ساختن جامعه ای نوین است. این حزب همه شما مردم تشنه آزادی و عدالت و رفاه است. به آن بپیوندید.*

**گرامی باد بیست و نهمین سالگرد
تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران**

۱۰ آذر ۹۹، ۳۰ نوامبر ۲۰۲۰

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-Communist Party Of Iran

ضرورت و جایگاه حزب ...

در خود این جنبشها نمیتوانید ببینید. به نظر من بدون حزب کمونیست کارگری مبارزه علیه اعدام به جایگاهی که امروز دارد نمیرسید، سنگسار در ایرن متوقف نمیشد، بدون حزب کمونیست کارگری جنبش کارگری و چهره ها و نهادهای این جنبش جایگاه برجسته امروز را نمی داشتند، بدون این حزب شعار سوسیالیسم بپا خیز برای رفع تبعیض سر داده نمیشد، در خیزش ۸۸ شاهد شعار "موسوی بهانه است کل نظام نشانه است" نمی بودیم، بدون حزب اعتصابات کارگری و خواستههایی مثل اداره شورائی جامعه از جانب جنبش کارگری مطرح نمیشد، بدون این حزب دفاع از کودکان به عرصه مبارزه سیاسی کشیده نمیشد و غیره و غیره. به نظر من اگر حزب کمونیست کارگری را از تاریخ چند دهه اخیر حذف کنید کمونیسم و ایده های انسانی و رهائی بخش کمونیستی از تاریخ معاصر ایران حذف میشود. به یمن فعالیتهای این حزب هست که امروز ما مبینیم گفتمان و فرهنگ و فضای سیاسی رادیکالی در جامعه وجود دارد که مطالبات اقتصادی و سیاسی و مدنی اش با آخرین دستاورهای و پیشرویهای تمدن بشری در قرن بیست و یکم مطابقت میکند. امروز در جامعه ایران فرهنگ اعتراضی و مطالبات و اهداف انسانی بسیار پیشروئی

شکل گرفته و صفی از اکتیویستها و فعالین بیدان آمده اند که مشت بر آسمان میکوبند. تاریخ حزب ما تنیده شده است به تاریخ این مبارزات و این جنبشها.

خلیل کیوان. این جمله را من شنیده ام و میخواهم ببینم شما هم بخاطر می آورید. این جمله که حزب در مقابل حکومت کل جامعه را نمایندگی میکند و در دل جامعه طبقه کارگر را. آیا این جمله را قبلا شنیده بودید؟

حمید تقوائی: بله شنیده بودم چون جمله خود من است! بخش اول این عبارت به این معنی است که ما در جامعه، و مشخصا در اعتراضات و جنبشهای جاری در جامعه سیاستهای رادیکال کمونیستی را نمایندگی میکنیم و به پیش میریم. مثلا در جنبش رهائی زن، در دفاع از حقوق کودکان، در جنبش داخواهی و غیره سیاستها و نقد و راه حلهای کمونیستی برای حل مسائل مشخص همان بخش از جامعه را اشاعه میدهیم و پراتیک میکنیم. من همیشه بر این تاکید کرده ام که هر بخش جامعه باید ببیند که حزب ما پرچمدار حل مسائل خود آنها است. ما از زمره کمونیستهای نیستیم که حل هر ستم و تبعیضی را به مبارزه برای سوسیالیسم و جامعه سوسیالیستی موكول میکنند. مثلا ما نمیگوییم مبارزین رهائی زن قطعاً باید

به مبارزین در راه سوسیالیسم تبدیل شوند تا ما در کنارشان باشیم. بلکه بر عکس میخواهیم نشان بدهیم که مبارزین راه سوسیالیسم مبارزین پیگیر جنبش رهائی زن هم هستند. نشان بدهیم که حل مساله تبعیض جنسیتی و رهائی زنان یک امر مهم سوسیالیستهاست. مهم نیست که زنان و فعالین عرصه مبارزه برای رهائی زن چقدر خود را سوسیالیست میدانند و یا نمیدانند. مهم اینست که ببینند سوسیالیستها میخواهند مساله آنها حل بشود، ببینند حزب ما نقد ریشه ای و عمیقی در مورد مساله ستمکشی زن دارد، برای احقاق حقوق زنان در همین جامعه پیگیرانه مبارزه میکند و میتواند جامعه ای ار سازمان بدهد که در آن زن و مرد کاملا از هر نظر برابر باشند. همینطور است در جنبش علیه اعدام و و دفاع از کودکان و غیره و غیره. اساس کار ما اینست که مردم باید کمونیستها را فعال مبارزه علیه ستم مشخصی که هر بخش جامعه از آن در رنج است ببینند. به این معنا ما در جامعه خط و سیاست طبقه کارگر را نمایندگی میکنیم.

از سوی دیگر در برابر حکومت ما نه تنها طبقه کارگر بلکه کل جامعه، یا بعبارت دقیقتر و امروزی تر، ۹۹ درصدیها را نمایندگی میکنیم. در مقابل یک درصدیها یعنی سرمایه داران مفتخور و حکومتشان ما نماینده ۹۹ درصدیها هستیم. همانطور که بالاتر اشاره کردم از نظر اقتصاد سیاسی و

سوسیالیسم یا بربریت!

گرامی باد بیست و نهمین سالگرد تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران

بهای میداند و یا به این مذهب منتسب شده است، مهاجرین افغانی و در یک کلام نود و نه درصد جامعه در ادامه وضعیت موجود منفعتی ندارد. بنابراین بالقوه میتواند برای حل مساله خودش بمیدان بیاید و راه حل طبقاتی کارگران برای حل مساله مذهب یا ستمکشی زنان و غیره را بیذیرد. به این اعتبار هست که ما تاکید میکنیم حزب ما نماینده کل جامعه علیه جمهوری اسلامی و یک درصدیهای مفتخور سرمایه دار است.

این توضیح من برای این عبارت است که "حزب ما در جامعه سیاست و خط طبقه کارگر را نمایندگی میکند و در مقابل جمهوری اسلامی کل جامعه را".*

خلیل کیوان:

با تشکر از شما

شرایط اقتصادی در عصر ما منشا و ریشه تمام مسائل و تبعیضات و نابرابریهای اقتصادی و اجتماعی نظام سرمایه داری است. پنجاه - شصت سال پیش در بسیاری از کشورها از جمله در ایران اینطور نبود. عقب ماندگی های فتودالی و سلطه اربابان زمیندار منشا و علت بسیاری از مصائب بود. اما امروز با سلطه سرمایه بر همه کشورها این نظام سرمایه داری است که عامل همه مشکلات و مسائل گریبانگیر مردم است. این واقعیت باعث میشود که اکثریت ۹۹ درصدی جامعه که از نابرابری و بی تامین اقتصادی و تبعیضات مختلف در رنجند، منفعتی در ادامه شرایط موجود نداشته باشند و این آمادگی را داشته باشند که به صف مبارزه علیه سلطه یک درصدیها پیوندند. مثلا در ایران زنان، جوانان، بازنشستگان، کسی که خود را

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهاب بهرامی

ادیتور: کاظم نیکخواه

مسئول فنی: مراد شیخی

anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته جمعه ها منتشر میشود

سایت حزب کمونیست کارگری ایران

www.wpiran.org